गरुडोराघवस्यान्तिकं समीपं प्राप गरुतः पक्षिणोऽनुजीविनः १४ सर्गः प्रशस्तावा पक्षाः सन्त्यस्येति गरुत्मान् क्वचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनिविशतइति न्यायात् मोङ्मझपाद्वतुरित्यस्य विषयेऽपि मतुरस्त्यर्थइत्यस्याभिनिवेशः वसोर्वःसेमप्युर्मतुप्योरिति ज्ञापकात् मोङ्मझपाद्वतुरित्यस्य क्वचिद्व्यभिचारइति देवीदासचक्रवर्त्तिनोक्तं यवादिभ्योमतुरिति परः नदंतसाविति पदत्वनिषेधात् न नत्वं ॥ ६८ ॥

संपस्पर्शाथ काकुत्स्थौ जज्ञाते तौ गतव्यथौ। तयोरात्मानमाचख्यौ ययौ चाथ यथागतं ॥ ६९ ॥

संपस्पर्शेत्यादि । अनन्तरं गरुत्मान् काकुत्स्थौराघवौ ज॰म॰ पस्पर्श स्पृष्टवान् तौ च स्पृष्टौ गतव्यथौ जज्ञाते जातौ तयोः काकुत्स्थयोरात्मानमाचख्यौ गरुत्मानहमिति कथितवान् वा लिटीति चक्षिङःख्याङ् ययौ चापि यथागतं तथागतवान् ॥ ६९ ॥

संपस्पर्शेत्यादि । अथानन्तरं स गरुत्मान् काकुत्स्थौ संपस्पर्श भ॰ स्पृशशौ स्पृशि तौ च स्पृष्टौ गतव्यथौ जज्ञाते जातौ जनीम्यङ् जनने हनगमित्युङ्लोपः स्तुश्चुभिःश्चसादिति नस्य ञः तयोः काकुत्स्थयोः स्थाने आत्मानं आचख्यौ कथितवान् अहं गरुड इति ख्याल गतौ चक्षिङःख्याञादेशोवा गतं तथा ययौ गतः ॥ ६९ ॥